

maar voor demonstraties. Bij de bouw van zo'n vlieger besteden we nog eens extra aandacht aan de details. Voor de bekleding wordt dan ook fraaier materiaal gebruikt. Daarvoor kan bijvoorbeeld mylar-kadopapier worden gebruikt, dat in de meest schitterende kleuren te koop is (en uiteraard duurder). Zelfs reflecterend, wat een bijzonder effect geeft bij nachtvliegeren. Het heeft als nadeel, dat het moeilijker te verwerken is dan gewoon papier. Dus voor beginners niet aan te bevelen.

Ook kan de vlieger een "baard" worden gegeven door aan de onderkant van het dek franje te plakken. Laat de fantasie maar flink de vrije loop.

Verlengen we de staander dan wordt de vlieger ruitvormig en erg snel, maar minder wendbaar. De boog mag bij dit model echter niet buiten het dek komen. Het aangezicht moet een ruit blijven.

Een andere goed vliegende variant is die met een gespleten staart. Bij een vlieger van zo'n 70 cm splijten we de staander bij de staart 8 à 10 cm diep. Door met een stukje draad de staander te omwikkelen voorkomen we dat het bamboe verder splijt, want de gesplitste delen gaan we zijwaarts rondbuigen in de richting van de punten van de boog. Het splijten is in dit geval een heel nauwkeurig werkje, want de gesplitste delen moeten exact symmetrisch buigen. Zo niet, dan zal de vlieger een afwijkend vlieggedrag vertonen. Door de gesplitste delen bij de punten te pakken en uit elkaar te trekken kunnen we de symmetrie testen. Als het goed is, dan zal de staander recht vooruit blijven wijzen. Zo niet, dan moet de afwijking door voorzichtig schrapen worden gecorrigeerd.

Natuurlijk kun je hiervoor ook twee losse bamboestokjes gebruiken, die aan de staander worden gebonden. Ook hiervoor geldt natuurlijk de noodzakelijke symmetrie.

Nu bevestigen we het midden van de spandraad net boven de gespleten staander en trekken beide spandraden via de uiteinden van de boog naar de neus. Daar knopen we de eindjes op de gebruikelijke wijze vast.

Vervolgens worden de uiteinden van de gespleten staartdelen met een spandraad verbonden met de uiteinden van de boog. De onderzijde van de vlieger vertoont dan vlinderachtige contouren.

Voordeel van dit model is, dat de stabiliteit en de koersvastheid aanzienlijk wordt vergroot. Bovendien heeft de vlieger een groter bereik wat de wind betreft, hij is zowel met een stevige wind als met een zacht briesje beter te vliegen dan het traditionele model. De verhouding van de toom-